

Prof. dr hab. Maria Beisert
Instytut Psychologii UAM
Poznań

Poznań, 30.04.2017r.

Ocena całokształtu dorobku naukowego i osiągnięcia naukowego
przedłożonego przez
doktora nauk humanistycznych Mateusza Gołę
z Instytutu Psychologii Polskiej Akademii Nauk
w związku z ubieganiem się o nadanie stopnia naukowego
doktora habilitowanego nauk społecznych w dziedzinie psychologii

1. Uwagi ogólne

Dr n. humanistycznych Mateusz Gola, psycholog, urodzony 4 marca 1984r. w Częstochowie, jest absolwentem Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej. Swoją karierę zawodową rozpoczął jeszcze w trakcie trwania studiów psychologicznych, w roku 2007, pracując jako asystent badawczy w 3D Laboratory of European University of Cyprus (Nicosia). Kontynuował ją kolejno na Wydziale Psychologii Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie (2008-2014) i w Ośrodku Naukowo-Terapeutycznym Ogrody Zmian (2010-2014). Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w Instytucie Psychologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie (kierownik zespołu badawczego hipersekualnosc.pl) i w Interdyscyplinarnym Centrum Nowych Technologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od roku 2014 - jako uczestnik stażu podoktorskiego pełni rolę kierownika zespołu badawczego Beta Band (Institute for Neural Computation, Swartz Center for Computational Neuroscience, University California San Diego, USA). Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie psychologii (z wyróżnieniem) uzyskał w roku 2011 w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej na podstawie rozprawy doktorskiej pt: *EEG signal indicators of attentional deficits in aging. (Elektrofizjologiczne wskaźniki pogorszenia uwagi w procesie starzenia)*, której promotorem był prof. dr hab. Andrzej Wróbel a recenzentami prof. dr hab. med. Waldemar Szelenberger i dr hab. Piotr Francuz.

Habilitant uzyskał także kompetencje terapeutyczne, które systematycznie udoskonala, o czym świadczy praca w roli terapeuty poznawczo-behawioralnego w

Ośrodka Naukowo-Terapeutycznym Ogrody Zmian (2010–2014) oraz uzyskanie Certyfikatu Terapeuty Poznawczo Behawioralnego Polskiego Towarzystwa Terapii Poznawczo-Behawioralnej (2013).

2. Ocena zgłoszonego osiągnięcia naukowego [wynikającego z art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016r. poz. 296)] pt.: *Psychologiczne i kliniczne aspekty nałogowego korzystania z pornografii oraz koncepcja neuronalnych mechanizmów tego problemu.*

Dr n. hum. Mateusz Gola, korzystając z obowiązujących uregulowań prawnych, zgłosił cykl publikacji poświęcony badaniom nad psychologicznymi, klinicznymi i neuronalnymi aspektami nałogowego korzystania z pornografii jako osiągnięcie naukowe wymagane przy ubieganiu się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dziedzinie psychologii.

Do cyklu należą następujące pozycje:

1.) Gola, M., Wordecha, M., Marchewka, A., & Sescousse, G. (2016). Visual Sexual Stimuli—Cue or Reward? A Perspective for Interpreting Brain Imaging Findings on Human Sexual Behaviors. *Frontiers in Human Neuroscience*, 10:402. 1-7. DOI: 10.3389/fnhum.2016.00402,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 3,634; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 3,54; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 35

2.) Gola, M. (2016). Decreased LPP for sexual images in problematic pornography users may be consistent with addiction models. Everything depends on the model. *Biological Psychology*. DOI: 10.1016/j.biopsycho.2016.05.003,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 3,234; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 3,82; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 35

3.) Gola, M., Miyakoshi, M. & Sescousse, G. (2015) Sex, impulsivity and anxiety: interplay between ventral striatum and amygdala reactivity in problematic sexual behaviors. *Journal of Neuroscience*, 35(46), 15227-15229, DOI: 10.1523/JNEUROSCI.3273-15.2015,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 6,92; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 8,02; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 40

4.) Gola M. (2016) „Neuronalne mechanizmy nałogowych zachowań” Rozdział w: Habrat, B. “Zaburzenia uprawiania hazardu i inne tak zwane nałogi behawioralne”, s. 54-70. Wydawnictwo Instytutu Psychiatrii i Neurologii, Warszawa. ISBN 978-83-61705-29-1,

Liczba punktów wg MNiSW: 4

5.) Gola, M. (2016). Mechanizmy, nie symptomy: drogowskaz do pracy z pacjentem z kompulsywnymi zachowaniami seksualnymi. *Przegląd Seksuologiczny* 2(46) 2-18,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 0; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 0; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 6

6.) Gola, M. (2016). Psychologiczne, behawioralne i neuronalne aspekty problematycznego korzystania z pornografii. *Annuaire Report of Polish Academy of Sciences* 2016, 22-24.

Impact Factor JCR w roku publikacji: 0; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 0; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 0

7.) Gola, M., Lewczuk, K. & Skorko, M. (2016). What Matters: Quantity or Quality of Pornography Use? Psychological and Behavioral Factors of Seeking Treatment for Problematic Pornography Use. *The Journal of Sexual Medicine*, 13(5), 815-824. DOI: 10.1016/j.jsxm.2016.02.169,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 2,93; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 3,54; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 35

8.) Gola, M., Wordecha, M., Sescousse, G., Lew-Starowicz, M., Kossowski, B., Wypych, M., Makeig, S., Potenza, M. & Marchewka, A. (2016). Can pornography be addictive? An fMRI study of men seeking treatment for problematic pornography use. *bioRxiv*, 057083. DOI: <http://dx.doi.org/10.1101/057083>,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 0; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 0; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 0

9.) Gola, M., & Potenza, M. N. (2016). Paroxetine treatment of problematic pornography use: a case series. *Journal of Behavioral Addictions*, 5 (3), 529-532. DOI: 10.1556/2006.5.2016.046,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 2,492; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 2,44; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 25 5

10.) Gola, M., Skorko, M., Kowalewska, E., Kołodziej, A., Sikora, M., Wodyk, M., Wodyk, Z. and Dobrowolski, P. (2016) Polish adaptation of Sexual Addiction Screening Test - Revised. *Polish Psychiatry*. 41, 1-40 DOI: <http://dx.doi.org/10.12740/PP/OnlineFirst/61414>,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 0,884; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 0,65; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 15

11.) Gola, M., Kowalewska, E., Wierzba, M., Wordecha, M., Marchewka, A. (2015). Polish Adaptation of the Sexual Arousalability Inventory SAI-PL and validation for the males. *Psychiatria* 12 (4),s. 245-254.

Impact Factor JCR w roku publikacji: 0; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 0; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 7

12.) Wierzba, M., Riegel, M., Pucz, A., Lesniewska, Z., Dragan, W., Gola, M., Jednoróg, K., Marchewka, A. (2015) Erotic subset for the Nencki Affective Picture System (NAPS ERO): cross-sexual comparison study. *Frontiers in Psychology*, 6, 1336, DOI: 10.3389/fpsyg.2015.01336,

Impact Factor JCR w roku publikacji: 2,80; Impact Factor JCR w okresie ostatnich 5 lat: 2,54; Liczba punktów wg wykazu MNiSW: 35

Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia ukazały się w latach 2015-2016, w tym siedem w czasopiśmie posiadających Impact Factor. Analiza bibliometryczna cyklu przedstawia się następująco: Impact Factor według listy JCR zgodnie z rokiem opublikowania wynosi 22,894 a liczba punktów wg MNiSW – 237. Habilitant jest jedynym autorem czterech prac. Pozostałe publikacje powstały jako efekt zbiorowego wysiłku zespołów liczących od dwóch do dziewięciu osób. Ponieważ wszyscy współautorzy zaakceptowali określony przez Habilitanta wkład merytoryczny i procentowy uznać należy, że Habilitant (z wyjątkiem artykułu, w którym wykazał

minimalny, 5-cio procentowy udział) w istotnym stopniu (od 40% do 85%) przyczynił się do powstania w/w prac. Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016r. poz. 296) nie wymaga, by osiągnięcie zgłoszone jako podstawa do nadania tytułu było w całości czy w części dziełem jednego autora.

W skład cyklu wchodzi publikacje, które mimo, że poświęcone są jednej tematyce - opisując wyniki unikalnych badań nad psychologicznymi, klinicznymi i neuronalnymi aspektami nałogowego korzystania z pornografii - zachowują szeroki, interdyscyplinarny charakter. Przedstawiają określony obszar wiedzy i zbudowane w oparciu o nią dokonania z jednej strony w sposób uporządkowany i uzasadniony merytorycznie, z drugiej zaś w sposób pozwalający na ich łatwą aplikację.

Autor, konstruując program badawczy zakładający złożoną bio-psycho-społeczną naturę badanego zjawiska, oparł się w swoich zamierzeniach na pracy zespołu. W jego skład weszli badacze o różnym wykształceniu i doświadczeniu, co z jednej strony odzwierciedliło pewną ideę odkrywania rzeczywistości, z drugiej zaś umożliwiło poszerzanie wyjaśnianego obszaru, korzystanie z zasobów placówek zagranicznych, weryfikowanie zamierzeń badawczych a ostatecznie szerokie rozpowszechnienie osiągniętych rezultatów. Decydując się na uznanie za osiągnięcie zestawu 12 publikacji w miejsce monografii Habilitant i tak w swoim autoreferacie nadał mu kształt zwartej całości o klasycznej strukturze, gdzie założenia teoretyczne poprzedziły opis modelu badawczego, zastosowanych narzędzi i grupy badawczej a interpretacja otrzymanych wyników została do tych założeń odniesiona. Zabiegiem uwiarygodniającym ten sposób myślenia było ułożenie publikacji w porządku chronologii wywodu (choć niestety nie w porządku ich wydawania) wskazując najpierw na te, które stanowiły teoretyczne podłoże badań (publikacje 1-6) i ich model, a potem na te, które opisywały narzędzia, próbę i wyniki. Merytoryczny opis całości osiągnięcia, bez przytaczania tekstu in extenso a jedynie w syntezach, streszczeniach i fragmentach oraz z przywołaniem numeru publikacji wchodzącej w jego skład, wystarczająco udokumentował, że artykuły przedstawione jako osiągnięcie tworzą cykl spójny, uporządkowany i – jak się okaże - o znacznej wadze treściowej.

Przedmiotem programu badawczego Habilitanta było zrozumienie zjawiska (nałogowego korzystania z pornografii) pochodzącego z obszaru seksualności

człowieka, naruszającego zdrowie i dobrostan oraz zagrażającego (często, choć nie zawsze) naruszeniem norm prawnych. Status zjawiska (przynależność do patologii), niejednoznaczność jego wyjaśniania (znajdująca wyraz w wielości etykiet wykorzystywanych dla jego opisu) oraz brak kryteriów umożliwiających jego diagnozę i leczenie stanowią dostateczne uzasadnienie konieczności objęcia go uwagą badacza. Stąd uprawniona jest konkluzja, że Habilitant zajął się dziedziną ważną (teoretycznie i klinicznie) i wymagającą eksploracji. Poprawność metodologiczna z jaką działał w kierunku realizacji celów badawczych (opisana w akapicie powyżej) i jego konsekwencja nie pozostawiają wątpliwości, że Habilitant stworzył program o znacznej społecznej wartości, zgodny z wysokimi standardami badawczymi oraz dojrzały intelektualnie. Czy wobec tego uznać należy, że osiągnięcia będące rezultatem tej pracy stanowią istotny wkład Autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej? Trzy przedstawione niżej cechy osiągnięcia (konceptualizacja, interdyscyplinarność, walory aplikacyjne), wynikłe z lektury dostarczonej przez Autora dokumentacji, stanowią argumenty uzasadniające udzielenie pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie.

Konceptualizacja zjawiska nałogowego korzystania z pornografii powstała – jak należy sądzić z lektury tekstów – jako efekt decyzji Autora o odejściu od myślenia o patologii seksualnej (czy o zjawisku z pogranicza norm i patologii seksualnej) w kategoriach objawowych (nozologicznych). Nie jest to pomysł ani nowy ani rewolucyjny w sytuacji, gdy podręczniki psychologii wskazują na liczne mankamenty diagnozy nozologicznej, zachęcając do korzystania raczej z diagnozy funkcjonalnej, genetycznej czy społecznej. Z drugiej strony światowe organizacje zajmujące się problematyką diagnostyki i leczenia traktują znajomość objawów zaburzeń i chorób (i to raczej mierzonych ilościowo) jako niezbędną (podstawową?) kompetencję profesjonalisty. Upatrywanie rozwiązania problemu rozpoznawania zaburzeń w rozwiązaniu dychotomii objawy vs mechanizmy poprzez opowiedzenie się po stronie jednego z biegunów tej skali nie prowadzi do skutecznej pomocy osobom nimi dotkniętym. Stąd na wysoką ocenę zasługuje pomysł Habilitanta by odkrycie zaproponowanych (i tu wprowadzony został element nowości) mechanizmów (np. mechanizmu zwiększonej wrażliwości na wskazówki bodźców erotycznych) produkujących określone objawy skutkowało i wskazaniem rodzaju tych objawów i udokumentowaniem istnienia powiązania między nimi a założonymi mechanizmami. Dodatkowo, by skutkowało przewidywaniem istnienia wzajemnych powiązań między

określonymi mechanizmami (na przykład interakcji pomiędzy mechanizmami zwiększonej wrażliwości na wskazówki bodźców erotycznych a podniesionym poziomem lęku), modyfikującym obraz genezy zaburzenia. Ten sposób ujmowania problemu badawczego ściśle wiązał się ze sposobem jego badania.

Interdyscyplinarność zaproponowanego programu badawczego (pomijając jako oczywiste jego pozytywne aspekty praktyczne) zamierzam potraktować jako element znaczącego wkładu Habilitanta raczej w pewien specyficznym potraktowany obszar wiedzy niż w określoną dyscyplinę naukową. Analiza tekstów osiągnięcia skłania mnie bowiem do konkluzji, że wkład ten dotyczy głównie seksuologii, która zdobyła status dziedziny interdyscyplinarnej a nawet- jak utrzymują niektórzy badacze – podwójnie dyscyplinarnej. W tekstach Habilitanta nie udało mi się znaleźć jasnej i bezpośredniej deklaracji na ten temat (do czego powrócę w części recenzji związanej raczej z refleksjami wzbudzonymi przez osiągnięcie niż z jego oceną). Jednak odwołanie do tradycji definiowania przedmiotu badań (*sexual dependence, sexual addiction, hypersexuality, paraphilia-related disorder, sexual impulsivity, out of control sexual behavior*), sposób ujmowania jego genezy (mechanizmy biologiczne, intrapsychiczne i społeczne) oraz pomysły leczenia zaburzenia są dowodem na odejście od traktowania seksuologii jako nauki medycznej. Konsekwentnie wobec tak ujmowanego obszaru rzeczywistości Autor dobrał metody badań (oparte na obiektywnych wskaźnikach, na danych typu self-report, na materiale projekcyjnym), wykonawców (seksuologia nie opiera się na pracy personelu z przygotowaniem medycznym czy biologicznym) i sposób interpretacji danych. Praca na styku trzech reprezentowanych przez Habilitanta specjalizacji: kognitywistyki, psychologii i seksuologii doprowadziła do istotnych efektów badawczych, które można potraktować jako wyjaśnienie natury zjawiska dotyczącego seksualności człowieka. Z obowiązku recenzenta dodam, że zaliczam do nich przede wszystkim: stworzenie modelu teoretycznego pozwalającego na ustalenie neuronalnych mechanizmów nałogowego korzystania z pornografii; udokumentowanie roli brzuszego prądkowia (wyższy poziom reaktywności brzuszego prądkowia osób uzależnionych w odpowiedzi na wskazówki zapowiadające bodźce erotyczne) w mechanizmie tworzenia uzależnień; udokumentowanie możliwości interpretowania bodźców erotycznych jako nagrody; udokumentowanie interakcji pomiędzy mechanizmami neuronalnymi odpowiedzialnymi za tworzenie się uzależnień a innymi zmiennymi (intrapsychicznymi, społecznymi).

Walory aplikacyjne osiągnięcia (na poziomie diagnostyki i na poziomie leczenia osób - a postępując ostrożnie – mężczyźni uzależnionych od nałogowego korzystania z pornografii) uznaję za kolejny znaczący wkład Habilitanta rozwój nauki. Nie ma bowiem nic bardziej przydatnego w praktyce terapeutycznej jak dobrze teoretycznie umocowane i rzetelnie empirycznie udokumentowane wyniki badań. Na oddzielne podkreślenie zasługuje rzadka w nauce dbałość badacza o dostępność efektów swoich prac dla praktyków. W sposób wzorowy i niezwykle przyjazny dla użytkowników Habilitant zapewnił dostęp wszystkim chętnym do narzędzi badawczych, publikacji pomocy profesjonalnej a nawet do wzięcia udziału w kolejnych badaniach.

Podsumowując: przedstawiony cykl 12 artykułów spełnia wymagania osiągnięcia naukowego w rozumieniu Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016r. poz. 296). Stanowi oryginalne, zamknięte dzieło, wnoszące znaczny wkład w takie dziedziny nauki jak psychologia, kognitywistyka i seksuologia, z akcentem na tę ostatnią.

3. Ocena aktywności naukowej Habilitanta

Cały dorobek naukowy Habilitanta (uzyskany przed i po otrzymaniu stopnia doktora nauk medycznych) obejmuje 25 publikacji, o następujących bibliometrycznych wskaźnikach: Impact Factor według listy JCR zgodnie z rokiem opublikowania: 51,74 i liczba punktów wg MNiSW: 504. Wynik liczby cytowań przedstawia się następująco:

Liczba Cytowań publikacji

- a. Wszystkie wg bazy Web of Science: 98
- b. Z wyłączeniem autocytowań wg bazy Web of Science: 92
- c. Według bazy Publish or Perish / Google Scholar: 184

Indeks Hirscha

- a. Wszystkie wg bazy Web of Science: 4
- b. Według bazy Publish or Perish / Google Scholar: 7

Autor w ciągu ośmiu lat pracy po ukończeniu studiów opublikował 15 artykułów (14 jako współautor i 1 jako jedyny autor) w czasopiśmie z listy JCR (3 jako współautor i 3 jako jedyny autor), 6 w czasopiśmie spoza listy JCR oraz 4 rozdziały w książkach (jako jedyny autor). Wskaźniki bibliometryczne przedstawione wyżej, nawet po odjęciu 12 publikacji zgłoszonych jako osiągnięcie, można określić jako imponujące. Szerokość ale i

konsekwentne wybory zainteresowań badawczych Habilitanta potwierdzają podejmowane przez niego w okresie 2008-2016 tematy badawcze (*Rola elektroencefalograficznych oscylacji beta w kontroli zachowania oraz Psychofizjologiczne wskaźniki przetwarzania twarzy i emocji*). Praca we wskazanych obszarach realizowana była i jest w oparciu o działania zespołowe, z akcentem na spójność teoretyczną postaw badawczych z ich aspektami aplikacyjnymi. O wysokiej ocenie tworzonych programów badawczych świadczą sumy funduszy przyznanych Habilitantowi jako kierownikowi (dwukrotnie przez Narodowe Centrum Nauki, trzykrotnie przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego) na ich realizację. O takiej samej wysokiej ocenie osiągniętych wyników badawczych (jak również organizacyjnych, dydaktycznych i naukowych) Habilitanta świadczą liczne stypendia i nagrody, którymi został uhonorowany przez różnorodne instytucje (na przykład Fundacja Kościuszkowska, Fundacja na rzecz Nauki Polskiej, Society for Psychophysiological Research) i osoby (Minister Nauki, Rektor Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej).

Podsumowując, ocena dorobku Habilitanta dokonana - z pominięciem dzieła zgłoszonego jako osiągnięcie – pozwala z całą pewnością i zgodnie z wymaganiami Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016r. poz. 296) określić Jego aktywność naukową jako istotną.

4. Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej, popularyzatorskiej

Dr nauk hum. Mateusz Gola legitymuje się różnorodnym doświadczeniem dydaktycznym realizowanym w latach 2008-2016. Obejmuje ono: wykonywanie funkcji promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich realizowanych na SWPS, wykonywanie funkcji promotora ośmiu prac magisterskich obronionych na Wydziale Psychologii SWPS, prowadzenie ćwiczeń, seminariów i wykładów dla studentów i warsztatów dla doktorantów tejże uczelni oraz dla doktorantów Uniwersytetu Warszawskiego, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Habilitant udziela się w licznych organizacjach naukowych (takich jak np. Fundacja na Mindfulness Polim, Panel Ekspertów w Narodowym Centrum Nauki) i towarzystwach naukowych (takich jak: Polskie Towarzystwo Terapii Poznawczo-Behawioralnej, European Society for Cognitive-Behavioral Therapy, Society for Neuroscience, Association of Psychological Science). Przygotowuje recenzje dla czasopism z listy JCR (20) i spoza niej, oraz recenzje książek (8) i grantów

badawczych (29). Zajmuje się także popularyzacją nauki, co stanowi istotny i reprezentowany przez liczne wystąpienia medialne (radio, telewizja, czasopisma popularno-naukowe) odcinek Jego pracy. O ich randze świadczy fakt, że w roku 2012 został uhonorowany nominacją do nagrody „Soczewki Focusa” miesięcznika Focus w kategorii „Młody naukowiec roku”.

Odrębny obszar pracy Habilitanta i teren prezentacji Jego wyników badań stanowi działalność konferencyjna. Po doktoracie uzyskanym w 2011r. wyliczył i opisał 37 takich wystąpień (w kraju i zagranicą, na kilku kontynentach) zaznaczając, że nie są to pozycje wszystkie a jedynie wybrane.

Reasumując: całość aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej jest kolejnym obszarem Jego działań, wobec którego znowu adekwatne staje się użycie przymiotnika imponujące. Obfitość i różnorodność form aktywności, w które angażuje się Habilitant a także ich ocena zewnętrzna (mierzona nagrodami, publikacjami, stypendiami, współpracą z różnymi ośrodkami badawczymi) nie pozostawia wątpliwości, że Habilitant posiada kompetencje do samodzielnej pracy naukowej, badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej wykazując się jednocześnie wybitnymi umiejętnościami w zarządzaniu czasem.

Analiza treściowa i formalna dorobku Habilitanta pozwala na odtworzenie realizowanego przez Niego sposobu uprawiania nauki. Jest on zgodny ze współczesnym wzorcem przedkładającym działania zespołowe nad indywidualne, promującym pracę w interdyscyplinarnych i międzynarodowych gremiach badawczych, zalecającym konstruowanie programów badawczych finansowanych przez ośrodki pozauczelniane, nakłaniającym do upowszechniania wyników (nie zapominając jednocześnie o ich popularyzacji) raczej w wysokopunktowych czasopismach o szerokim zasięgu niż w wyspecjalizowanych monografiach wymagającym wysokiej aktywności konferencyjnej (przede wszystkim międzynarodowej) oraz kładącym nacisk na praktyczne zastosowanie dokonanych odkryć.

Poza oceną dokonań Habilitanta, którego działania - skuteczne i owocne - stanowią confirmację powyższego wzorca, i niejako na marginesie jego opisu pozostają refleksje dotyczące konieczności (możliwości ?) odwoływania się przy projektowaniu badań do określonych paradygmatów i do koncepcji natury ludzkiej, na których tle pytania badawcze są przede wszystkim ich konsekwencją.

5. Konkluzja

Ostatecznie, dokonując oceny całego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta - ze szczególnym uwzględnieniem cyklu publikacji poświęconego ***Psychologicznym i klinicznym aspektom nałogowego korzystania z pornografii oraz koncepcji neuronalnych mechanizmów tego problemu.*** zgłoszonego jako osiągnięcie naukowe - uważam, że wypełnia on z naddatkiem warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016r. poz. 296), i dlatego **wnoszę o dopuszczenie doktora nauk humanistycznych Mateusza Goli do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.**